

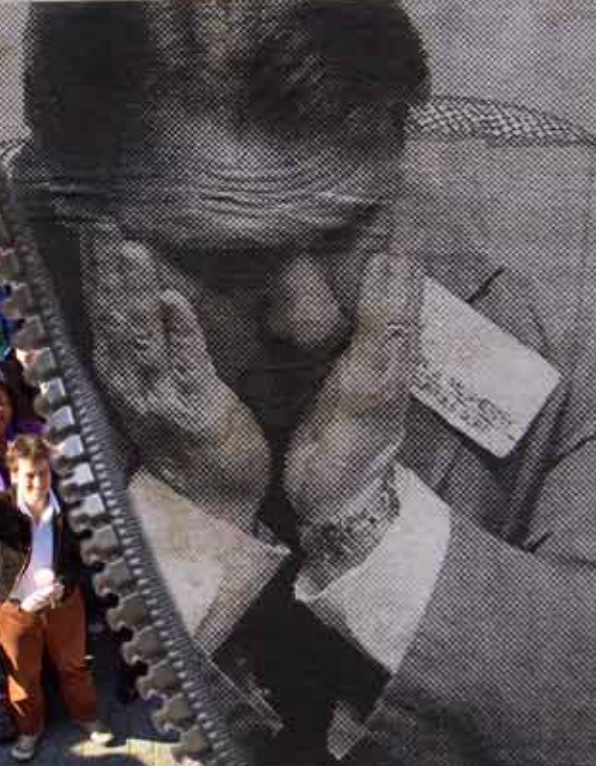
Waar word ik blij van?

Special maart 2011

De kredietcrisis
kapitalisme ste
grondvesten
Decennialan
arme lande
mensen te
staat er ni
springen
werking

Nu so
de fina
vele d
dollar
zagen
was
'imp
W
ins

denis en het
over de

loe

Colofon

'Waar word ik blij van' is een special bij De Arme Krant van Nederland van maart 2011.

Dit is een uitgave van de werkgroep Arme Kant van Nederland/EVA (Economie, Vrouwen en Armoede) van de Raad van Kerken en het arbeidspastoraat DISK (Dienst in de Industriële Samenleving vanwege de Kerken).

Eindredactie: Nel de Boer en Peter de Bie.

Secretariaatsadres:
Werkgroep Arme Kant van Nederland/EVA
Luijbenstraat 17
5211 BR 's-Hertogenbosch
Tel. 073 - 6121939
E-mail info@armekant-eva.nl
Internet www.armekant-eva.nl

Gironummer: 4802324 ten name van Arme Krant van Nederland te 's-Hertogenbosch.

Opmaak: Peter de Bie
Drukkerij: Accuraat, Breda.
Oplage: 2250 exemplaren
Papier: MultiArt (FSC mixed credit).

Omslag: Voor de voorkant zijn foto's gebruikt van Emile Wagenaar en Peter de Bie
Foto's: Peter de Bie, tenzij anders vermeld.

Inhoudsopgave

Waar word ik blij van?	3
Kijken met andere ogen	4
Inspiratiedag 9 april	5
Echte aandacht voor elkaar is onbetaalbaar	6
Eigen Kracht Centrale	6
Sprankjes hoop	7

Dáár word ik blij van!	8
Trek de bek open en zwem tegen de stroom op	9
1111 Kinderkamers	10
Rechttop! is meedoen	11
Durf te vragen	11
Blij omdat anderen blij werden	12
Eigen kracht	12
Blij zijn	12
Greon, gezond en goedkoop	13

Dit geeft mij nog steeds moed	14
Wist je dat er in een mierenkolonie ook luie mieren bestaan?	15
Ieder kind heeft recht op een verjaardag!	15
Over rozengeur en maneschijn	16
't Groene Sticht	17
Update Tientjes	18

Het was zo donker dat ik overal lichtpuntjes zag	20
--	----

Waar word ik blij van?

Hoe halen we het in ons hoofd om een katern uit te brengen onder deze titel? In een tijd waarin de media bol staan van berichten over maatregelen die vooral de meest kwetsbare groepen in de samenleving treffen? Een toename, sinds eind 2008, van het aantal bijstandsuitkeringen met 19%. In-grijpende bezuinigingen op het speciaal onderwijs. Maatregelen die de inzet van mensen met enige afstand tot de arbeidsmarkt ernstig bemoeilijken. En plannen om de toegangscriteria voor het vangnet van de bijstand dusdanig aan te scherpen dat ouders straks hun hand dreigen te moeten ophouden bij hun meerderjarige kinderen. Dan moeten we als anti-armoedebeweging toch de handen ineen slaan, de barricaden opgaan en het uitschreeuwen: 'Dit is onrecht, dit kan niet, dit mag niet!'

Hoezo blij?

Vanuit de achterban kwam een ander geluid. Uit de mond van een bijstandsmoeder die in de situatie zit dat zij, naast jongere kinderen, er ook twee heeft van 18+, die bezig zijn zich via werk en studie aan de armoede te ontworstelen. Zij zegt: "Juist nu er zoveel ontwikkelingen zijn waar we ons zorgen om maken en boos over worden, is het belangrijk om niet bij de pakken neer te zitten, maar op zoek te gaan naar dingen waar je energie van krijgt." Om een tegenwicht te bieden aan gevoelens van somberheid en angst. Zij stimuleerde ons tot de keuze van dit thema, waarbij ons twee dingen voor ogen staan:

- onszelf en anderen oefenen in 'anders gaan denken': zoeken naar positieve dingen, juist te midden van allerlei ellende, bezuinigingen, ontmoedigend politiek klimaat etc.
- aan de buitenwereld, waaronder overheden, laten zien dat er veel méér uit mensen komt, wanneer ze positief benaderd worden

De reacties op onze oproep om een bijdrage te leveren aan dit katern verrasten ons: "Wat goed dat jullie dit doen, hartstikke belangrijk" en "Wat een leuk initiatief, daar wil ik wel aan meewerken."

Waar worden we zoal blij van?

De bijdragen laten zien dat er nog een heleboel is wat ons blij kan maken. Ook dat het dan om heel uiteenlopende dingen gaat. Het behalen van een diploma, na een zwaar bevochten recht om überhaupt te mogen studeren. Een initiatief om kinderkamers in te richten. Een bestuurlijk project dat mensen stimuleert om Rechtop! te gaan staan, zelf het woord te nemen en te zeggen "Dit heb ik, dit hebben wij nodig." De kracht die aangeboord kan worden als een beroep gedaan wordt op een sociaal netwerk. Het winnen van een prijs die je in staat stelt om van je hobby je beroep te maken en uit de armoede te komen. Een medewerker van een Sociale Dienst die, voorbij bureaucratische en administratieve rompslomp, "meer doet dan alleen haar werk". Het is slechts een kleine greep uit de verhalen waarmee mensen kwamen over wat hen blij maakte.

Wat opvalt

In de verhalen, hoe verschillend ook, valt op dat een paar dingen steeds terugkeren en de kern vormen van wat mensen blij maakt:

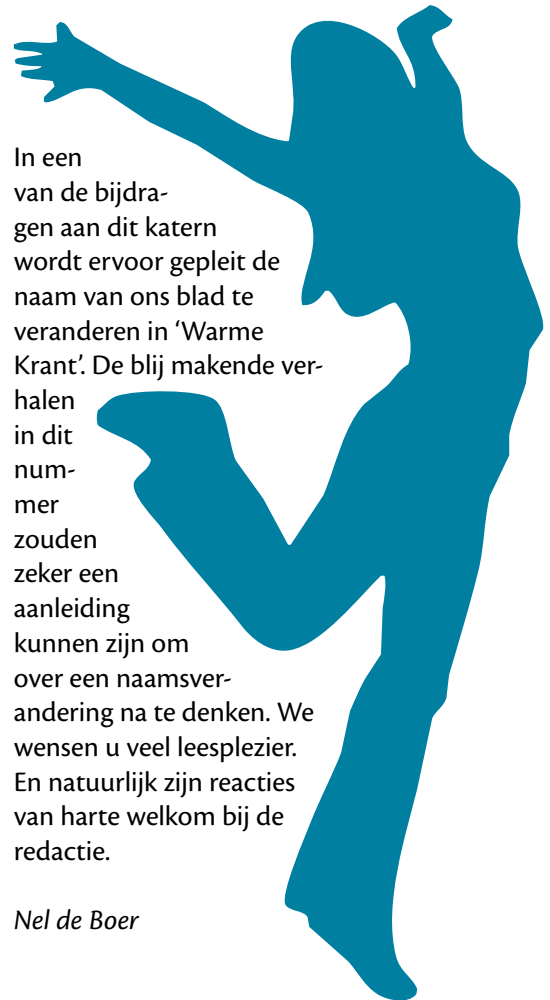
1. bij jezelf en in anderen zoeken naar en geraakt worden door wat een mens sterk maakt en kracht geeft

2. het mogelijk (willen) maken en eraan bijdragen dat mensen die kracht kunnen ontdekken en ontwikkelen en ze daarvoor het gereedschap aanreiken
3. met elkaar mee-leven, samenwerken en een beroep op elkaar durven doen
4. dat mensen 'anders' mogen zijn, niet allemaal hetzelfde hoeven zijn en hoeven kunnen
5. vertrouwen (durven) hebben dat 'het' goed kan komen en tegen de stroom in durven gaan

Of, zoals Joan Bulder, de voorzitter van de werkgroep Arme Kant van Nederland/EVA het in haar bijdrage uitdrukt: "Sprankjes hoop die dwars door een uitzichtloos lijkende situatie heen piepen."

In een van de bijdragen aan dit katern wordt ervoor gepleit de naam van ons blad te veranderen in 'Warme Krant'. De blij makende verhalen in dit nummer zouden zeker een aanleiding kunnen zijn om over een naamsverandering na te denken. We wensen u veel leesplezier. En natuurlijk zijn reacties van harte welkom bij de redactie.

Nel de Boer

Kijken met andere ogen

Toen we besloten een katern 'Waar word ik blij van?' te maken, spraken we af om niet alleen onze achterban te benaderen voor kopij, maar ook zelf te kijken waar we blij van werden. Zo'n afspraak doet iets met je, deed iets met mij. Ongemerkt hoorde en las ik het nieuws op een andere manier en keek en luisterde met andere ogen en oren naar wat er om me heen gebeurde.

1. Ik las over een Wsw-er die als afwasser werkt in een restaurant met een Michelinster. De chef-kok-eigenaar zegt: 'Francisco is een ontzettend goeie jongen. Hij komt uit de Dominicaanse Republiek, hij is positief en vrolijk. Hij maakt mij gelukkig en als hij mij gelukkig maakt, maakt hij mijn gasten, denk ik, ook gelukkig. Wie hem ziet, weet waarom: Francisco geeft licht.'
2. Op TV zag ik een man vertellen over 'een gat in de muur' (Google 'hole in the wall'). Dat ging over een project in India: daar wonen veel mensen en kinderen die geen geld hebben voor een computer. Een professor is op het idee gekomen om op allerlei plekken in een dorp of stad, vooral in de armere wijken, een computerscherm in een muur te metselen (zoals bij ons de pinautomaten), waarop de kinderen uit de buurt kunnen computeren. Er ontstaan vanzelf afspraken over wie wanneer en hoelang aan de beurt is.
3. Kunnen wij daar misschien iets van leren? Als ik een vriendin hierover vertel, wijst ze me op een Nederlands project Computerwijk, dat laagdrempelige computercursussen organiseert in de wijken van enkele grote steden, op een persoonlijke manier, waarbij het contact tussen buurtgenoten net zo belangrijk is als het leren van computervaardigheden. De docenten zijn vrijwilligers en werken volgend het 'train de trainer' principe: deelnemers die de hele cursus doorlopen hebben kunnen zelf docent worden (www.computerwijk.nl).
4. Dichtbij huis, in mijn eigen stad Utrecht, is onlangs een project 'Housing first' van start gegaan, waarbij daklozen eerst huisvesting krijgen aangeboden en daarna bekeken wordt of en hoe zij andere hulp nodig hebben. Dat is de omgekeerde benadering, vergeleken met wat gebruikelijk is. Hier krijgen mensen eerst waar zij het meest behoefte aan hebben: vertrouwen en een eigen plek. Pas in tweede instantie komen eventuele begeleiding en hulpverlening aan de orde (www.tussenvoorziening.nl/housingfirst).
5. Ik ga nog even door: bouwbedrijf De Vree en Sliepen in Tiel, dat een aantal mensen in dienst heeft die niet zo vlot meekomen als de gemiddelde werknemer, meer instructie nodig hebben. De directeur vertelt dat hij iemand heeft moeten vrijmaken voor de begeleiding. "Maar dat is het meer dan waard. Je kunt die mensen als ballast zien, wij zien ze als verrijking." (www.vreesliepen.nl)
6. Hoveniersbedrijf Boogaart in Almere, waar 12 van de 57 werknemers een arbeidshandicap hebben en de directeur opmerkt dat er nog veel meer bereikt zou kunnen worden als opdrachtgevers, vooral overheden, bij het uitbesteden van werk ook zouden kiezen voor wat het sociaal oplevert. Hij hoopt dat sociale aanbesteding van de grond komt. Dan kunnen sociale werkvoorzieningsplekken behouden blijven (Trouw, 26 februari 2011).
7. Op TV, en kort daarna ook via de krant, maakte ik kennis met de 1%Club, een nieuwe vorm van internationale samenwerking die vooral verloopt via sociale media. Als je een project hebt dat je belangrijk vindt, dan kun je dat via Internet aanmelden en vragen wie er mee willen helpen om het te realiseren. Het gaat er dan niet alleen om dat mensen geld doneren (1%), maar ook bijvoorbeeld tijd of kennis. De 1%Club bestaat sinds 2008 en heeft al meer dan 120 projecten van de grond getild. Ik werd er ontzettend blij en enthousiast van en vroeg me af waarom zo'n vorm van samenwerking zich alleen op internationale projecten richtte: zoiets zou je toch ook kunnen gebruiken om in Nederland dingen voor elkaar te krijgen die we belangrijk vinden, bijvoorbeeld rond armoedebestrijding. Intussen ben ik daarover in contact met Anna Chojnacka, de initiatiefneemster van 1% (www.1procentclub.nl).
8. 'More at work' biedt mensen in een (re)integratietraject een stageplaats of werkervaringsplek. Zij richten zich op mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Jong en oud, hoger of lager opgeleid. Werknemers met geen tot heel veel werkervaring. En mensen met hun wortels in twee culturen. Een prachtig project van 'More at work' vind ik dat men experimenteert met

de inzet van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt bij de zorg voor dementerende ouderen. Daarbij spelen 'vertraging' en 'ontmoeting' een belangrijke rol. Het blijkt dat dementerende ouderen veel meer (kunnen) communiceren wanneer zij met aandacht en geduld bejegend worden: dat kost tijd (vertraging). Mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt kunnen vaak niet mee in de snelle processen op de werkvloer (vertraging). De ontmoeting van deze twee groepen in een zorg-werksetting levert in verschillende opzichten een win-win situatie op (www.moreatwork.nl).

9. Op 'Wikistad' werd ik attent gemaakt door iemand die ook om zich heen aan het kijken was naar dingen waar zij blij van werd. Het ontleent zijn naam aan Wikipedia, de digitale encyclopedie die door een oneindig aantal mensen is gemaakt en wordt beheerd. Daardoor komt kwalitatief goed verzorgde informatie voor iedereen beschikbaar. Zo zou je ook naar een stad kunnen kijken: mensen die zelf de vragen en problemen aanpakken en oplossen. Een groep mensen in Amsterdam is daarmee aan de slag gegaan en wil met deze benadering 'cirkels van onmacht' doorbreken en voor allerlei vragen zoeken naar oplossingen die mensen zelf verzinnen i.p.v. ingewikkelde oplossingen die door de overheid bedacht en opgelegd worden. Zo willen zij de eigen kracht van burgers centraal stellen en de bureaucratie daaraan ondergeschikt maken (www.stadinbeweging.nl/wikistad).
10. DoorDeWijks is een Rotterdams initiatief dat probeert betaalbare burenhulp in de wijk te verbin-

Inspiratiedag 9 april 2011

Deze special laat zien dat er naast zorgwekkende ontwikkelingen ook veel projecten zijn waar je energie van krijgt. Juist nu is het belangrijk een tegenwicht te bieden aan gevoelens van angst en somberheid. Veel van de voorbeelden in dit blad gaan we een plek geven op de inspiratiedag

'Waar word ik blij van?'
zaterdag 9 april,
10.30 – 15.30 uur in Utrecht

De Wijkplaats, Johannes Camphuysstraat 101, 3531 SE Utrecht

Drie projecten krijgen dan speciale aandacht: 'Rechtop! is meedoen', '1111 kinderkamers' en 't Groene Sticht. Andere projecten presenteren zich op de informatiemarkt.

Mondo Leone / Leon Giesen, filmmaker, muzikant en verhalenverteller, treedt op met het programma 'Open deuren naar geluk'.

Deelname aan de dag is gratis. Aanmelden is wel nodig en kan via info@armekant-eva.nl, 073-6121939 of via www.armekant-eva.nl. Op die site is ook uitgebreidere informatie te vinden over het programma.

den met zelfstandig ondernemerschap. Het staat nog in de kinderschoenen, maar maakt blij door de verfrissende manier waarop de initiatiefnemers proberen dichtbij huis oplossingen te zoeken voor problemen in een wijk (www.doordewijks.nl).

11. Heel erg blij werd ik door 'Mir aan de kook' (zie elders in dit katern). Ik voelde me er persoonlijk door aangesproken doordat ik een dochter heb die Mirjam heet, die we ook vaak 'Mir' noemen. Toen het verzoek bij AKN/EVA binnenkwam om de actie voor 'Mir aan de kook' te steunen, heb ik dat verzoek o.a. doorgestuurd aan mijn dochter Mir, die zich aangesproken voelde en het weer verspreid heeft in haar eigen netwerk. Over de kracht van

(digitale) netwerken gesproken: Mir heeft gewonnen!

12. Blij word ik ook door de ontwikkeling die Tientjes doormaakt. Wat hebben de drie initiatiefneemsters in korte tijd veel mensen bereikt en veel voor elkaar gekregen! Vooral door op een andere manier te gaan kijken naar een probleem waar zij al een hele tijd mee te maken hadden. Zo'n kracht kan er uit gaan van 'anders gaan kijken'!

In de EVA-taakgroep spraken we af dat we ieder minstens één, liefst twee dingen zouden proberen aan te dragen waar we blij van werden. Tot mijn verbazing en vreugde zijn het er twaalf geworden.

Nel de Boer

Echte aandacht voor elkaar is onbetaalbaar

Een alleenstaande moeder met drie kleine kinderen heeft een chronische spierziekte en verkeert al twee jaar in een zeer erbarmelijke financiële situatie. Er is al die tijd een strijd geweest met het UWV over haar inkomen. Soms kreeg ze een voorschot, soms werd er maanden niets betaald. Inmiddels zijn er schulden ontstaan, wordt er gebruik gemaakt van de voedselbank (die voor de moeder moeilijk te bereiken is) en ontbreekt het in het gezin aan meubilair, kleding en speelgoed. Moeder, die slecht ter been is, woont vier hoog in een flat zonder lift en heeft grote moeite met trappen lopen, waardoor zij en haar kinderen weinig buiten komen en in een sociaal isolement leven.

Vanuit de professionele hulpverlening komt kort voor de zomervakantie de vraag of deze moeder niet geholpen kan worden met het opbouwen van een sociaal netwerk. Tussen de aanvraag bij de Eigen Kracht Centrale en de kennismaking met de coördinator zit één week! Ongelooflijk hoe snel dit gerealiseerd

Moeder voelt zich weer 'gezien'

is. In die periode is er door Eigen Kracht een coördinator aangewezen, die het best aansluit bij de hulpvragen van deze moeder. Na kennismaking en uitleg over de werkwijze, wordt er door de coördinator gezocht naar mensen die bereid zijn om te helpen; via de school van de kinderen, in de buurt en in het plaatselijke winkelcentrum.

Vanwege de schrijnende situatie wordt er voor gekozen op korte termijn met een kleine groep bij elkaar te komen, waarna er naar verdere uitbreiding van het netwerk zal worden gezocht. De mensen die benaderd worden, zijn geraakt

door de omstandigheden en zijn bereid tot ondersteuning. Binnen een dag staat er

een bankstel in huis, worden er kleren en spullen geleverd. Een van de kinderen wordt meegenomen voor een uitje (paardrijden). Opvang van de kinderen wordt gerealiseerd, wanneer moeder bijvoorbeeld naar de revalidatiearts moet. Er wordt een rouleerschema gemaakt voor het ophalen van het voedselpakket. Iemand neemt de zorg van het sjuouwen met oud papier en vuilnis op zich en de berging in de kelder wordt met hulp opgeruimd.

Begrip en hulp

Kinderen en moeder leggen contacten, waardoor de kinderen buiten kunnen spelen onder toezicht van andere ouders en moeder zich 'weer gezien' voelt, zoals zij zelf zegt. Moeder geniet van het menselijk

Hartverwarmend om te zien wat mensen voor elkaar over hebben

contact. Het gevolg is dat er minder zorg en verantwoordelijkheid komt te liggen bij het oudste kind van negen jaar. De negatieve gedachten in de buurt over moeder zijn weggenomen. Mensen hebben nu begrip voor moeder; de gedachten dat zij lui was en haar kinderen voor haar karretje spande, waren daarmee uit de wereld.

Nu een half jaar later is er nog meer veranderd. Het gezin woont sinds januari in een

Eigen Kracht Centrale

EIGEN KRACHT CENTRALE

Soms kunnen mensen het even niet alleen. Sommige gebeurtenissen in het dagelijks leven zijn zo overweldigend, ingewikkeld of onoverzichtelijk dat hulp wenselijk is. Hoe regel je die? En hoe houd je zeggenschap en regie over de aanpak? Eigen Kracht-conferenties bieden uitkomst.

Tijdens een Eigen Kracht-conferentie maakt iemand samen met familie en bekenden een plan voor de toekomst. Een onafhankelijke coördinator van de Eigen Kracht Centrale brengt iemands sociale netwerk bijeen - zelfs als dat er niet meer lijkt te zijn - en organiseert de conferentie.

Sinds 2001 organiseert de Eigen Kracht Centrale Eigen Kracht-conferenties in heel Nederland. De Eigen Kracht Centrale werkt hiermee aan een samenleving waarin participatie en samenredzaamheid van burgers centraal staan en waarin burgers de zeggenschap houden over hun eigen leven, zeker in contact met organisaties en overheden.

Meer informatie op www.eigen-kracht.nl.

flat met lift. Met hulp van mensen uit het netwerk is deze voorzien van raambekleding, tweedehands vloerbedekking en geschikt meubilair. Er is hard gewerkt om alles met minimale middelen op orde te krijgen en ook de oude flat werd netjes opgeleverd dankzij de inzet van mensen uit de buurt. Het is hartverwarmend om te zien wat mensen voor elkaar over hebben en wat er bereikt kan worden door samen te werken, zelfs als er weinig geld is.

Echte aandacht voor elkaar is onbetaalbaar.

Bericht uit Limburg

Sprankjes hoop

Met blijdschap geven wij kennis...

Ik ben zo blij dat ik je niet vergeten ben... (Joost Neusel)

Ik ben zo blij, zó blij, dat mijn neus van voren zit en niet opzij... (carnavalskraker)

Blij blij, mijn hart is altijd blij, want Jezus is een vriend van mij...

De blijde boodschap... (i.t.t. de grote boodschap, hoewel jonge ouders er wel heel blij van kunnen worden als die voor het eerst op de po wordt gedaan!)

Zomaar wat voorbeelden die me als eerste te binnen schieten bij de vraag: "Waar word je blij van?" 'Blij', voor mij heeft dat woord te maken met: licht, lichtvoetig, huppeltjes, hoi hoi, kinderlijk (als in 'worden als een kind') puur, onbedorven.

Je hoort het woord blij in het dagelijkse leven niet zo vaak. Eerder woorden als gelukkig, opgewekt, opgewonden, vitaal, optimistisch, tevreden (maar dan op een twinkende manier), verrukt, vrolijk, enz.

Vandaag ben ik zo vrolijk, zo vrolijk, zo vrolijk, ik ben behoorlijk vrolijk, zo vrolijk was ik nooit" (Herman van Veen). Een aanrader om dagelijks voor jezelf te zingen omdat je/ik daar echt spontaan vrolijk van word(t). In het liedje van Joost Neusel gaat blij in de richting van geluk-

kig. Bij de carnavalshit (carnavals-hit dan wel carnaval-shit) betekent het: gelukkig maar, want ik moet er niet aan denken dat het anders was... Bij het Jezuslied betekent het ook gelukkig of verrukt, zielsblij.

Kun je trouwens wel áltijd blij zijn? Jezus als tovermiddel voor een permanente verrukking doet me vrijmanisch aan. Er is nog een ander blij: het blij van "zal ik even blij zijn als dit of dat voorbij is...". Dat blij is een vergelijking met iets dat zwaar en akelig is, of moeilijk, iets waar je tegenop ziet. Het is het blij van de opluchting. Als het nare voorbij is kan de blijdschap getoond worden in het kinderlijk, huppelend blij, maar even goed in tranen en hevig toeslaande moeheid.

Ik kies voor dit stukje voor het blij van optimistisch.

Sprankjes hoop die dwars door een uitzichtloos lijkende situatie heen piepen. Ze geven me een gevoel dat als blij omschreven kan worden. Een klein, maar vasthoudend vlammetje van blijdschap dat vrijwel elke keer dat ik een Eigen-Krachtconferentie faciliteer, oplicht. Het plan dat door de hoofdpersoon en haar of zijn netwerk samen gemaakt wordt, levert hen meestal óók vitaliteit op, geloof in eigen vermogen, trots, vastberadenheid en hernieuwde onderlinge banden. Prachtig om mee te maken en qua gevoel aanstekelijk. Onmogelijk om na afloop als een zombie naar huis te fietsen. Kijk op www.eigen-kracht.nl en elders in

deze krant als je meer wilt weten.

Oei, nu lees ik in het Parool van 12 februari de kop: 'Nutteloze zaken die je blij maken'. Daaronder volgt een jubelende recensie van de voorstelling Mondo Leone van Leon Giesen. Bij de gedachte alleen al dat dit moois mijn neus voorbij zou kunnen gaan, wordt het me droef te moede. Dit zet aan tot onmiddellijke actie. Voor het geval de actie niet lukt, wil ik u en mezelf tot slot graag troosten met het prachtige gedicht van Czeslaw Milosz:

Een geschenk

Zo'n gelukkige dag.

*De mist was vroeg gezakt,
ik werkte in de tuin.*

*De kolibries stonden stil
boven de bloeiende kamperfoelie.*

*Er was geen ding op aarde
dat ik zou willen hebben.*

*Ik kende niemand
die het benijden waard was.*

*Wat aan kwaad was geschied
was ik vergeten.*

*Ik schaamde me niet bij de
gedachte dat ik was wie ik ben.*

*Ik voelde nergens in mijn
lichaam pijn.*

*Toen ik mij oprichtte zag
ik de blauwe zee en
zeilen.*

Joan Bulder

Dáár word ik blij van!

Tegenover me zit Mirjam. Na een niet gemakkelijke jeugd en de tijd erna, is ze nu van hobbykok gestaag gegroeid naar 'professional'. Haar opleiding was de praktijk. Ze begon met koken in de keuken van een sportschool, hielp later de kok in de Livingroom in Zwolle en groeide gaandeweg uit tot een kok om u tegen te zeggen. Nog steeds werkt ze in deze eetgelegenheden in 'de city' van Zwolle. Nu zorgt ze zelf als professional iedere donderdagavond voor een heerlijke, maar ook betaalbare maaltijd voor 50, 60 of soms nog meer mensen. Daarnaast werkt ze er hard aan om haar eigen bedrijfje op de kaart te zetten.

Mirjam is bijna 37 jaar, ze is alleenstaande moeder en heeft twee zoons. Thomas van 14 ging zo'n tien jaar geleden uit huis omdat

uitkering. Niet iets om blij van te worden. Zéker niet als de rekeningen zich opstapelen en de bankrekening leeg is. Toch bewaarde zij haar posi-

Mirjam is in de moeilijke jaren het lachen niét verleerd

zijn psychiatrische problemen te groot waren om thuis de baas te kunnen. Binnenkort komt hij weer thuis; iets waar Mirjam en hij heel erg naar uitzien! Nando's vader en Mirjam zorgen als co-ouders voor de jongste van 4. Jarenlang was Mirjam afhankelijk van kleine, slechtbetalende baantjes, aangevuld met een

tieve instelling en probeerde altijd de lichtpuntjes in haar leven te blijven zien. "Ik probeerde te kijken naar wat ik wél had, wél kon, ondanks alles wat me tegen zat."

Dat het niet gemakkelijk is om zonder gerichte opleiding en naast het moederschap een carrière op te

bouwen, staat buiten kijf. Maar Mirjam is in de moeilijke jaren het lachen niét verleerd. Een behoorlijke opsteker werd de wedstrijd 'Herrie aan de horizon' van RTL, waarvoor zij en haar vriendin Arlette (die ze kende van de Livingroom) zich als hobbykoks in 2009 inschreven. Uit 900 inzendingen, bleven ze met negen koppels over om in het kookprogramma met topkok Herman den Blijker hun kunsten te vertonen. Het werd een ware culinaire zeeslag. Op een cruiseschip deden ze de Bahamas aan, kookten op stranden en in iedere haven

werd één koppel naar huis gestuurd. Arlette en Mirjam wonnen de finale! Als je dáár nog niet blij van wordt...! Zo iets geeft je een push, geeft je zelfvertrouwen.

Maar om na zo'n opsteker te werken aan een eigen bedrijfje, is toch geen kattenpies. Want hóe zet je jezelf op de kaart als je geen geld hebt om de strijd met bestaande bedrijven aan te gaan? Al zijn er meer opstekers, bijvoorbeeld een opdracht om voor 520 mensen een driegangenmaaltijd voor € 5,- per persoon te verzorgen. Met 'creatief koken' lukt het dan toch om een heerlijke maaltijd te serveren en je houdt er zonder twijfel iets aan over. Al is het wel stressen om zo'n opdracht te klaren. "Je leert ook met stress om te gaan en goed te plannen." Maar zonder website, mooie visitekaartjes en een professionele houding en uitstraling, blijft het pittig om als kleine zelfstandige je een plek op de markt te veroveren. Toch lukt het Mirjam al om, naast haar werk in de Livingroom, met twee of drie goede opdrachten per week rond te komen. Een gulle lach, dappere inzet, en een groeiend netwerk zijn daar debet aan! Onlangs had Mirjam weer geluk! Want het media reclamebedrijf

Gelóóf in de toekomst wenst ze ieder van harte toe

IQ-Media in Zwolle bestond in 2010 10 jaar en schreef een wedstrijd uit. In een nek-aan-nek race met verschillende non-profit instellingen won Mirjam met haar bedrijfje 'Mir aan de kook' de hoofdprijs: hulp bij het ontwikkelen van een nieuwe huisstijl ter waarde van 10.000 euro. Nu kan ze niet alleen haar kookworkshops en cateringbedrijf nog beter op de kaart zetten, maar ook nog eens de zo gewenste

Mirjam Egberts
Foto: Heileen Holman

mediatraining volgen. "Ik begrijp dat zoveel geluk als ik gehad, lang niet voor iedereen is weggelegd", brengt Mirjam tussen de regels door naar voren. Naast haar drive en inzet, haar positieve instelling en kunde, beseft ze dat niet ieder *nét* op het juiste moment, zulke bijzondere mogelijkheden op zijn weg zal vinden. Maar gelóóf in de toekomst wenst ze ieder van harte toe. De tijd van kleine baantjes en leven van een uitkering

lijkt voorgoed voorbij. Het leven lacht haar toe. Thomas komt thuis, het bedrijf krijgt een push én er zijn mensen om haar heen die door dik en dun vertrouwen in haar hebben. "Blijven geloven in toekomstperspectief, ook als het donker in je leven lijkt te overheersen", was een belangrijke sleutel in Mirjam's leven.

En waar wordt ze nu het meeste blij van? Daarop stromen de woorden

uit haar mond... "Als het met de kinderen goed gaat, als ik kan blijven koken, en als ik zie dat mensen van onze kookkunst genieten!" Mirjam droomt over haar bedrijfje, hoopt dat het zal groeien en serieus genomen wordt en ook, dat ze daarin anderen werk kan geven.

Heileen Holman

Trek de bek open en zwem tegen de stroom op

Als ik mijmer over vroeger, dan herinner ik mezelf fietsend naast mijn vader naar de Lekdijk achter Streefkerk. Om dicht aan het water in alle rust van 's ochtends zes tot twaalf te gaan vissen. Het werd langzaam warm. Met een thermoskan met koffie en thuisbelegde boterhammen. Dat waren fijne tijden, nu vijftig jaar geleden. Op mijn veertiende bewonderde ik de rust die mijn vader uitstraalde. Hij legde in, de dobber liet hij van rechts naar links drijven, haalde de hengel op en legde hem rechts weer in. Een stille blijheid, de kabbelende energie van de rivier. Was ik blij? Geluk? Ik was er bij! Blij, toen besepte ik het niet helemaal, het gevoel is gebleven.

En datzelfde gevoel heb ik naar mijn vrienden in de Rotterdamse Sociale Alliantie (RoSA!). Bea, Jan, Raymond, Renato, Xander, Willem, Therese, Alexander en al die andere tientallen en inmiddels honderden abonnees op onze nieuwsbrief, die ik maar even niet noem, maar die me allemaal even dierbaar zijn in onze kritische strijd. Mijn vrienden die met elkaar het onrecht in Nederland, Rotterdam en de wereld willen be-

strijden, vanuit 'Act Local and Think Global'. Een succesje: vanmorgen op de laatste dag van februari hebben de cliëntenraden van SoZaWe Rotterdam en van de UWV Rijnmond besloten tot verregaande samenwerking voor hun gezamenlijke cliënten. Verder dan alleen op de werkpleinen, ook in gezamenlijke andere acties.

Blij zijn, toch moet het eigenlijk nog komen. Dat er nog veel meer blijheid bevochten moet worden. Zoals in onze actiegroep "Kiezen voor Delen" en bij de tuin in Prins Alexander waarin je vanaf mei gratis bloemen kunt plukken. 'Rotterdam Armoedevrij in 2020', zelfs de Rabobank Rotterdam doet mee. Ga er ook tegenaan, bestrijd daarin elkaar als je blijft niet op futilliteiten, want er is meer te verliezen dan te winnen.

Mijn vader zei het al: "Maak een voertje". Ik kneed-

de een bal van brood en gooide het in de Lek. Daarna een worm aan de haak. De vissen die beten - rivierviss is niet te eten en veelal te klein - werden zorgvuldig ontdaan van haak en teruggezet. Mogelijk hebben die vissen het begrepen, zoals wij, die de armoede proberen te bestrijden. We blijven tegen de stroom op zwemmen, ook al doet men ons vaak behoorlijk pijn. Opgeven kan niet meer. Blijf blij en vecht door voor rechtvaardigheid. Trek de bek open en vermijd de haak, zwem vooral samen en school je. En dan wordt de stroom een warm bad.

Hans Goosen, ambassadeur RoSA!

1111 Kinderkamers

In deze sombere economische tijden is ergens blij van worden blijkbaar niet meer zo voor de hand liggend. Kunnen we helemaal niets meer bedenken? Of is ergens blij van worden een gevoel en overkomt je dat gewoon en is het bedenken ervan niet meer zo gemakkelijk?

Ik weet dat ik een blij gevoel krijg van heel gewone kleine dingen. Als ik even nadenk, dan schieten me er wel een paar te binnen zoals: een hele vroege merel die me met een gratis concert om 4.00 uur 's morgens wakker zingt. Of een roodborstje dat me heel brutaal aankijkt op de vensterbank of op een besneeuwde denentak. Maar ik kan ook heel blij zijn

artikel tegen dat vraagt om nader onderzoek. Het gaat om '1111kinderkamers', en daar wil ik meer van weten. Ik lees het artikel, en nog eens aandachtiger, en nog eens. Er staat een website vermeld. Dus op naar de werkkamer en terwijl mijn pc warm draait praat ik wat tegen Julia die me met een enorme grijns aankijkt. Ik vraag haar of ze met me mee kijkt

Soms zijn de omstandigheden zo moeilijk dat het inrichten van een kinderkamer er bij inschiet

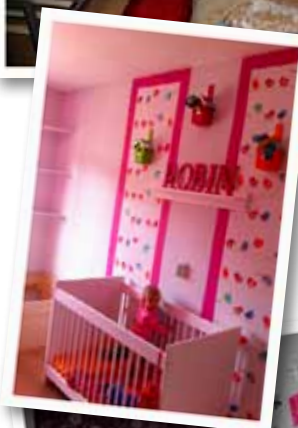
met een lekkere cappuccino en een leuk gesprek. Een gekke foto van Julia (mijn kleindochter) op het bureaublad van mijn computer is ook goed voor een blij gevoel. En soms lees je in de krant ook wel eens iets waar je blij van wordt.

Om aan te haken bij die laatste twee: stel je voor: een zaterdagmorgenkoffie en de krant. Koud en nat buiten, maar ik zit lekker warm en de koffie smaakt prima. In een van de bijlagen kom ik een fantastisch leuk

naar dit idee en of het haar niet geweldig lijkt om bijvoorbeeld ook een prinsessenkamer te krijgen. Het lijkt wel of ze een nog grotere smile opzet.

Alles draait om een jonge moeder - Charlotte, restylingcoach - met twee kleine kinderen. De oudste is geboren op 11-11 (vandaar haar idee van 1111kinderkamers). Ze heeft met veel plezier de kamers van haar kinderen ingericht, maar realiseerde zich dat niet iedereen dat zomaar kan. Soms zijn de omstandigheden zo moeilijk dat het inrichten van een kinderkamer er bij inschiet. Denk maar aan scheidingen, gedwongen verhuizingen, ouders met schulden om wat voor reden dan ook. En elk kind heeft recht op een veilige en warme omgeving. Haar idee om voor deze kinderen een leuke kinderkamer te realiseren heeft haar aan het denken gezet. Als ze nou eens... maar er is geen geld! Dus alles moet low budget uitgevoerd worden.

Ze denkt aan overgebleven resten behang en potten verf. Ze denkt aan sponsoring (wat ze goed kan

Julia op het bureaublad van Toos Reijnen

organiseren). en de organisatie van mensen die dit willen uitvoeren. Ze zoekt hulp van een aantal studenten (maar dit kan ook bijvoorbeeld stichting Present zijn, of een andere vrijwilligersorganisatie). De studenten organiseren een flessenactie voor de broodnodige materialen zoals kwasten en andere kleine dingen en binnen de kortste keren is de eerste kamer omgetoverd tot een paleisje.

Ze zet zich hier met hart en ziel voor in en besluit dit idee verder uit te werken en via een website te promoten. Dit heeft de aandacht van een journaliste getrokken en zo is alles aan het rollen gegaan.

Wat een fantastisch idee en wat geeft mij dat een warm en blij gevoel van binnen. Mijn hele weekend is ineens zonnig. Ik ga dit verder vertellen, besluit ik. Vandaar dit artikeltje.

Ben je ook nieuwsgierig geworden? Kijk dan op: www.1111kinderkamers.nl en laat dit idee heel Nederland overerven. Ik wens je heel veel succes, Charlotte.

Toos Reijnen

Rechttop! is meedoen

"Rechttop! is mijn redding geweest. Ik overleef niet meer, ik leef weer." De eerste kennismaking met Rechttop! was voor Marco Jansen overdonderend. "Er werd mij gevraagd wat ik leuk zou vinden om te doen. Voor het eerst in mijn leven werd er naar mij als persoon gekeken, geluisterd naar wat ik graag met mijn tijd zou willen doen. Ik was blij dat ik toen op een stoel zat, anders was ik zeker omgevallen."

Rechttop! betekent veel voor Marco, maar ook voor de vele andere deelnemers. Het heeft een positieve wending gegeven aan hun leven. Zij doen weer mee, worden gezien, hebben nieuwe vrienden, zijn van betekenis voor anderen. Zij hebben het verloren vertrouwen in zichzelf en hun omgeving hervonden. Rechttop! is van en voor Deventenaren. Niet de organisatie, de gemeente

of professionals bepalen de inhoud, maar de deelnemers zelf. Zij ontwikkelen activiteiten die zij leuk vinden, waar zij goed in zijn en worden zo sterker. Veel van deze activiteiten zijn van waarde voor anderen. 'Die dankbaarheid is zo super te ervaren. Mooier kun je het niet hebben', aldus Marco.

Rechttop! biedt ruimte en stimulans voor persoonlijke groei. Ieder doet dit op zijn of haar eigen manier, zonder druk of verplichting. De deelnemers zijn vaak verrast over hun eigen kwaliteiten, hun lef, eigen kracht, creativiteit en talent. Hoezo afgeschreven....Dit maakt Rechttop! zo uniek. Naadloos aansluiten bij wat mensen zelf willen. Zij brengen de ideeën in en voeren samen activiteiten uit, bijvoorbeeld een klusproject, naaiproject, wandelen

met ouderen, koken voor mannen, etc. Door actief betrokken te zijn, mensen te ontmoeten en activiteiten te ontplooiën, ontwikkelen de deelnemers zich in rap tempo. Door successen te ervaren gaan ze weer in zichzelf geloven. Terwijl betaald werk nooit een primair doel is, is het wel regelmatig het resultaat.

Rechttop! richt zich op talent, mogelijkheden en kansen. Het wordt dan ook breed gedragen in de stad. De mogelijkheden en het talent van burgers, organisaties en bedrijven worden benut en verbonden. Hierdoor is er zoveel meer mogelijk. De slogan is dan ook 'samen is meer'. Lees meer op www.rechttop.nu.

*Trudy Ooms van der Hoek
Ooms&vanderHoekWerkarchitecten
/ Rechttop!*

Durf te vragen

Al jaren heb ik een bijstandsuitkering. Toen mijn dochter 5 jaar werd, moest ik op zoek naar werk. Ik ben begonnen met poetsen bij particulieren, wat ik opgaf bij de gemeente. Hiermee toonde ik dat ik wel wilde werken, maar - voor mij belangrijk - alleen in de schooluren van mijn dochter. Dit was nog vol te houden. Ik moest mijn kind maar in de opvang doen.

Ondertussen gaf ik aan dat ik hogerop wilde. Pas nadat ik een gesprek met de wethouder durfde aan te vragen kreeg ik ineens te horen: "Jij kunt meer. We zullen eens een loopbaanonderzoek laten doen." We waren ondertussen al ruim een jaar verder. Twee halve dagen heb ik alerhande toetsen en vragen beantwoord en de uitkomst klopte met

wat ik wilde en kon: omscholing tot sociaal juridisch medewerkster. Voor mij was de praktische kant belangrijk: dat ik via het NTI kon studeren. Je krijgt dan schriftelijke lessen thuisgestuurd. Nu een deskundige dit ook zei, kreeg ik toestemming en werden de kosten betaald. Het eerste jaar heb ik overdag nog gepoetst en 's avonds zat ik achter de boeken.

Ondertussen was ik via regionale conferentiedagen als vertegenwoordiger van de cliëntenraad in contact gekomen met mijn stageplaats: Stichting Vrouwen in de Bijstand in Venlo. Hier heb ik mijn stage mogen lopen en veel geleerd van de vrouwen die daar werkten. Tijdens mijn stage heb ik veel mensen geholpen en gestimuleerd. Hierbij merkte

ik dat dit het werk is dat ik graag wil doen en waar ik steeds beter in word. Na al die jaren heb ik afgelopen jaar in december mijn diploma gehaald.

Door te durven vragen en verder te gaan heb ik mijn opleiding mogen doen. Niet opgeven, volhouden, denken aan wat wel lukt en goed gaat. Natuurlijk moet je er voor zorgen dat afspraken op papier komen. Ik ben blij dat mijn gemeente Horst aan de Maas een langetermijnvisie durfde uit te voeren. Voor 2011 is het voor mij zaak om betaald werk vinden waardoor ik uit de bijstand kom. Dan hoop ik velen te kunnen helpen en te motiveren.

Maria Zanders

Blij omdat anderen blij werden

Je kent het vast: de laatste dag van de grote vakantie en wat heb je nou met de kinderen gedaan? Een vakantie zat er niet in. De kinderen gaan maandag naar school en kunnen niets leuks vertellen.

Wij hebben met onze werkgroep 'Samen Sterk Tilburg' een prijs gewonnen, eerder dit jaar. Een deel van dat bedrag hebben we gebruikt voor een picknick voor een aantal gezinnen die wij kennen en die we hadden uitgenodigd. Deze picknick was op de laatste zondag van de zomervakantie. In totaal waren er 30 volwassenen en 30 kinderen. We hebben ook nog wat sponsors gevraagd om steun. Zo hadden we de broodjes voor half geld en hadden we vleeswaren voor niets met een

paar bakken salades. Ook hadden we voor spotprijs fruit en eieren. Eén van onze vrijwilligsters woont vlakbij een grote afgesloten speeltuin, dus wat tafels en stoelen over en weer gesleept. Kleedjes mee. En iedereen was er. Het was zó gezellig! Het weer was super goed. De kinderen vonden het geweldig. Iedereen kon genoeg eten en drinken. De Kinder Adviesraad van de gemeente Tilburg is ook langs gekomen om de kinderen te schinken. Dus ze werden prinses of vlinder of spiderman. Alle kinderen gingen met een tijdschrift - dat was gesponsord - en een leuk waxinelichtje naar huis. Voor de volwassenen hadden we bekers gekocht.

Het leuke was dat kinderen echt later naar ons toe kwamen om te

zeggen dat ze een geweldige dag hadden beleefd en dat ze op school iets leuks hebben mogen vertellen over de picknick. Ook de ouders vonden het geweldig. En de plannen voor dit jaar liggen al klaar. Een picknick waarbij zelf eten wordt mee genomen, en dan zorgen wij voor de rest. Zo hebben wij diverse mensen met elkaar in contact gebracht. Maar ook laten zien dat iets leuks simpel kan zijn. En al die snoetjes van die kinderen die zo blij waren, de ouders die even konden ontspannen en het samen doen want er werd mee opgeruimd en schoongemaakt. Dat heeft ons als vrijwilligers van Samen Sterk zo blij gemaakt.

Annelies van Zeben

Eigen kracht

Als Eigen Kracht-coördinator word ik erg blij als gezinnen structureel uit hun problemen geholpen kunnen worden d.m.v. een Eigen Kracht-conferentie.

Vooral voor de arme kant van Nederland ben ik erg blij, omdat zij zelf geen cent hoeven uit te geven voor de Eigen Kracht conferentie en tijdens de conferentie wordt de locatie, eten/hapjes en drinken geregeld door de Eigen Kracht-coördinator in samenwerking met familie en netwerk. De Eigen Kracht-coördinator heeft ook tot taak om de kring van het netwerk zo groot mogelijk te maken.

Eigen Kracht conferentie biedt uitkomst voor gezinnen met problemen zo groot, dat de gezinnen het niet zelf kunnen oplossen. Maar

als familieleden en hun netwerken (vrienden, kennissen, burens, collega's, schoolvrienden en leerkrachten, geloofsgenoten, clubgenoten e.a.) mee willen helpen en mee willen denken, dan vinden ze vaak de kracht en creativiteit voor een plan met een oplossing. Eventuele hulpverleners en andere deskundigen vertellen wat voor mogelijkheden voor hulp er zijn en wat zij kunnen doen om te helpen. De creativiteit, denkracht en uitvoerende kracht van de familieleden en hun netwerk, is samengebundeld groter dan de som der delen. Daarom denk ik dat een Eigen Kracht-conferentie zeer effectief zal werken, vooral voor de arme kant van Nederland. En daar ben ik heel erg blij om.

*Bastiaan Frans,
Eigen Kracht-coördinator*

Blij zijn

Er is elke dag wel een reden om blij te zijn je vrij te voelen en in zijn voor de gein

Er is elke dag iets te lachen soms helemaal om niets een reden om dankbaar te zijn er is altijd wel iets

En soms is er iets te huilen wat je even later weer vergeet elke dag is er eentje als je dat maar weet

Haal uit je dagen het mooiste het is echt de moeite waard kijk niet om naar 't verleden- maar weet dat alles weer opklaart

www.gedichten-freaks.nl

Groen, gezond en goedkoop

Eten uit de eigen tuin is lekker, vers en (te) veel: courgettes, aubergine, raapstelen, aardbeien, bonen, radijs, spitskool en natuurlijk aardappelen. Alles wat je van de tuin haalt, scheelt in de portemonnee. Tuinieren is bovendien een actieve en gezonde tijdbesteding met bewegen en buiten zijn, en voldoende sociale contacten op het volkstuincomplex. De combinatie van al deze gunstige aspecten bij een volkstuin was voor Stichting CliP reden om het volkstuinproject op te zetten.

Met het kleinschalige volkstuinproject wordt voor mensen met een minimuminkomen de drempel verlaagd om een volkstuin te nemen.

Volkstuuinvitamines voor minima

Er wordt niet of nauwelijks contributie gevraagd, er zijn tuincoaches voor hulp en advies, er is gereedschap in bruikleen en men krijgt plantjes en zaadjes.

Waarom een volkstuinproject?

Het is een eenvoudig op te zetten project met veel positieve uitstraling. Dit project past in deze tijd, waarin duurzaamheid en groen belangrijke waarden zijn. De deelnemers zijn enthousiast: - je bent het huis uit; het is prettig om op de tuin bezig te zijn - en blij dat ze de kans hebben gehad om mee te doen.

In 2010 is het volkstuinproject in twee gemeenten van start gegaan. De opgedane ervaringen zijn zeer

positief en motiveren ons meer bekendheid te geven aan het project.

Hoe begin je?

Wat je nodig hebt om dit volkstuinproject te starten in jouw gemeente is een stukje grond, iemand die het voortouw wil nemen, een aantal deelnemers en een kleine pot met geld. Het is handig als de gemeente achter het project staat. Stichting CliP kan daarbij ondersteuning geven met informatie en advies.

De opgedane ervaringen zijn zeer positief

In de twee gemeenten waar we nu gestart zijn, hebben de volkstuinverenigingen op verschillende volkstuincomplexen stukken grond beschikbaar gesteld.

Het is belangrijk dat er iemand in de gemeente bereid is om de kar te trekken. Liefst iemand die de gemeente en de formele en informele wegen kent. Want het bestuur van

de volkstuinvereniging moet benaderd worden, er is een gesprek met de wethouder en de plaatselijke krant wil een interview. Stichting CliP ondersteunt de mensen die lokaal het project opzetten met schriftelijk materiaal, advies en wat nog meer nodig is.

Foto: Jetske de Jong

Deelnemers

De deelnemers kunnen geworven worden door de sociale dienst, maar ook via de voedselbank of via een oproep in de plaatselijke krant. De ervaring leert dat het goed is om met een klein groepje te beginnen om uit te proberen hoe het project het beste in de lokale situatie vormgegeven kan worden.

Geld

Het project kost niet veel geld. Het bedrag is vooral afhankelijk van de huurprijs van de tuingrond. Verder wordt het geld gebruikt voor gereedschap en een 'startpakket' voor de deelnemers. Per deelnemer is maximaal € 400,- nodig.

Meer informatie

Het project is een initiatief van stichting CliP, steunpunt participatiebevordering en armoedebestrijding. Het is samen met een werkgroep van tuinders tot stand gekomen en mede mogelijk gemaakt door het Oranjefonds en het Skanfonds. Wilt u meer informatie of enige ondersteuning? Neem dan contact op met Stichting CliP, info@stichtingclip.nl of 0321 - 33 90 63.

Op www.stichtingclip.nl/volkstuin vindt u meer informatie.

Ger Ramaekers

Foto: Jetske de Jong

Dit geeft mij nog steeds moed

Ik ken Semen al jaren. Ze is Turkse, en dat is ze ook al jaren natuurlijk. En haar Nederlands is al jaren beroerd. Maakt niet uit, ik vind dat ze heerlijk kan koken en zij vindt mijn koffie lekker. Dat is toch een bruikbare basis voor een lange vriendschap, zeg nou zelf?

Toen kreeg Semen problemen, en ik hoef maar één ding te zeggen: Sociale Dienst. Of ze op gesprek wilde komen, want er waren onregelmatigheden gevonden bij het terugbetalen van een oude schuld. Semen kwam dus met haar oproep naar mij, want ze snapte daar niets van. Ik ook niet, maar ik ging wel mee naar de Sociale Dienst. Daar was men beleefd, maar zeer beslist: zij had ooit een lening van 3000 gulden opgenomen en die was nog niet terugbetaald. "Ooit", vroeg ik, "wat betekent dat precies? Echt nog in het gulden-tijdperk?" De dame van de Sociale Dienst stond op en ging naar achteren. We zagen haar door de glazen deur met een andere mevrouw praten, hoopjes papier heen en weer schuiven en met brillen winkelen. Blijkbaar was het nogal moeilijk, maar het lukte de dames toch om een antwoord te vinden. Ze konden de data precies opnoemen. "En die lening had drie jaar geleden al terugbetaald moeten zijn. En dat was niet gebeurd", zeiden ze allebei. "Wat?", riep ik in opperste verbazing, "drie jaar geleden, en jullie merken dat nu? Da's geweldig snel, daar schieten me toch alle ambtenarenmoppen van Nederland te binnen!"

Onze dames bleven rustig en de eerste mevrouw zei koeltjes: "We voeren periodieke controles uit om fraude te voorkomen. Kunt u bewijzen dat u betaald hebt?" Nee, dat kon Semen niet, maar ze wist het zeker. 3000 gulden is toch echt een bedrag dat je niet vergeet.

Nee, de papieren had ze niet meer.

Haar vriend had vroeger de papieren gedaan en ze had de hele troep van haar vriendje weggegooid toen hij er met een jongere mevrouw vandoor was gegaan! "Jammer dan!", zei de eerste mevrouw. Semen werd rood en kreeg tranen in haar ogen.

's Avonds om half zeven, telefoon: "Met Henny van de Sociale dienst (ik weet haar naam niet meer, ik noem haar maar Henny). "U bent met uw vriendin op kantoor geweest vandaag en ik probeerde uw

We hebben die mevrouw een mooie grote bos bloemen gebracht

vriendin te bellen, maar zij verstaat mij niet, dus ik moest u maar bellen, heeft ze gezegd". "Ja", zei ik helemaal verbaasd, "nu, om half zeven? Is er een ramp gebeurd ofzo?" "Nee", zei de mevrouw, "helemaal niet. In tegendeel, en daarom bel ik u ook." "Oh?" "Ja...ja, ik vond het achteraf ook een vreemd verhaal dat we die

fout dan nu pas vinden, na al die tijd, en uw vriendin is toch ook niet gek, lijkt me zo". "Nee". "Bel haar vanavond nog op en stel haar gerust. Wij hebben hier de fout zitten maken en niet jullie, en ik wil niet dat ze eindeloos in de zenuwen moet zitten...het is 300 gulden. Driehonderd, niet drieduizend! Ik ben het uit gaan zoeken, omdat ik het zo raar vond, maar die driehonderd moet ze echt betalen, maar dat kan zeker wel met een maandelijks bedrag." Toen kwam er een heel verhaal over hoe de administratie werkt en wat er allemaal mis kan gaan - ik zat al met één bil op de fiets om Semen het goede nieuws te vertellen.

We hebben die mevrouw een mooie grote bos bloemen gebracht. De kaart met het bedankje hebben we er zo in gestoken dat iedereen het kon lezen: "Voor Henny die veel meer heeft gedaan dan alleen maar haar werk". En we hebben tot maandag gewacht met brengen, dan konden de bloemen de hele week daar mooi blijven staan.

*Hedi Verheijden,
'Omzien naar elkaar', Eindhoven*

Foto: Mariet Crijns

Wist je dat er in een mierenkolonie ook luie mieren bestaan?

Deze week hoorde ik iets grappigs dat ik graag even wil delen.

In een Japans onderzoek is wetenschappelijk aangetoond dat er zich in een mierenkolonie namelijk ook luie mieren bevinden. Die hebben hun eigen plekje in de samenleving veroverd. Deze wetenschappers, die toch op een andere manier kijken en denken dan wij, niet-wetenschappers, waren nieuwsgierig wat er zou gebeuren als je al die luie mieren zou weghalen. Ze haalden alle luie mieren uit de kolonie en wat gebeurde... Er kwamen gewoon weer nieuwe luie mieren voor in de plaats. Zo zie je dus dat ook de luie mier zijn plek heeft in een kolonie!

Misschien denk je nu: waar wil ze naartoe?

De samenleving en de regering vinden dat mensen die zonder een baan gedwongen of vrijwillig thuis zitten, zo snel mogelijk weer aan de slag moeten. Stel je met het voorafgaande in gedachten dan eens voor dat alle werkelozen aan een baan worden geholpen. Dan zitten er dus anderen werkeloos thuis. Omdat jij nu thuis zit heeft een ander een baan en wanneer jij een baan vindt, zal er een ander op jouw werkloosheidsbankje plaatsnemen.

Als je er zo eens naar kijkt krijg je misschien een positiever beeld van je eigen situatie. Zoek naar de positieve dingen in je leven, doe vooral de

dingen waar je blij en gelukkig van wordt, omring je met andere positief gestemde vrienden, kennissen en ontdek dat je jezelf ook veel beter voelt wanneer je voor een ander iets kunt betekenen.

Ik weet het: en wie ben jij nou helemaal om mij dat te vertellen?

Mag ik mij even voorstellen, mijn naam is Jenneke, ik ben gescheiden, heb een dochter van 29 en na een nekhernia operatie zit ik nu in de WIA. Voorheen werkte ik als Financial Controller bij verschillende bedrijven, maar kan daar niet meer terug en wil nu dus iets anders gaan doen. Via reïntegratiebureau re-Activate ben ik bij de stichting More at Work terechtgekomen en neem ik deel aan

een 'huiskamerproject'. Daar kun je helemaal jezelf zijn en ben je zeker niet werknemer nummer zoveel. In een sfeer van vertrouwen kun je daar je verhaal met anderen delen en er bijvoorbeeld achter komen waar je energie uithaalt en waar kansen en mogelijkheden liggen. Je leert jezelf heel goed kennen en ontdekt bijvoorbeeld ook waar je valkuilen liggen of waarom je opeens boos of waar je juist blij van wordt.

In een ander bijzonder project bij More Care in Hilversum kun je helpen op Zuiderheide bij Dementerende Ouderen. Daar leer je dat je op een andere manier heel veel kunt bereiken en dat je dat in je dagelijkse leven kunt toepassen: $1 + 1 = 3$, liefde en gevoel (inleving) = wederkerigheid.

Ik heb er nu al veel geleerd en het heeft mij maar ook anderen verder geholpen en misschien is het ook wel wat voor jou! Nieuwsgierig? Schuif gewoon eens vrijblijvend aan, maak een afspraak en proef de sfeer bij More at Work: www.moreatwork.nl.

Jenneke van der Veer

Ieder kind heeft recht op een verjaardag!

Stichting Jarige Job maakt verjaardagen mogelijk voor kinderen, 4 t/m 12 jaar oud, die hun verjaardag eigenlijk niet kunnen vieren omdat daar geen geld voor is. Jarige Job is begonnen in Rotterdam. Op 21 maart werd ook een vestiging in Den Haag geopend, door oud-staatssecretaris Klijnsma.

Stichting Jarige Job geeft geen geld, maar regelt alle praktische zaken die van een verjaardag een feestdag maken (cadeau, traktatie en slingers). De ouders die staan ingeschreven bij de Voedselbank en zijn aangewezen op de wekelijkse voedselpakketten, kunnen vlak voor de verjaardag van hun kind ook een verjaar-

dagsbox van Stichting Jarige Job meenemen.

Stichting Jarige Job wil er zeker van zijn dat die ouders ondersteund worden die dat het meest nodig hebben en heeft daarom gekozen voor samenwerking met de Voedselbank. Van de gezinnen die daar geregistreerd staan is het duidelijk dat ze in financiële nood verkeren. Gezien het grote aantal richt Stichting Jarige Job zich in beginsel alleen op kinderen die naar de basisschool gaan. Maatschappelijk gezien is het voor deze groep het meest belangrijk om de verjaardag te vieren.

Lees verder op www.stichtingjarigejob.nl.

Over rozengeur en maneschijn

Al toen het initiatief gelanceerd werd om een special 'Waar word ik blij van?' te maken bij de 'Warme Krant', was ik enthousiast. We leven in hectische tijden en voor veel mensen geeft de huidige gang van zaken in Nederland niet echt aanleiding nou eens lekker blij te gaan zijn. En tóch...

Een gesprek op een bank in Breda. Een stralende julidag in 2009 waarop een gewoon iemand het leven niet meer zag zitten. Focussend op alles wat er allemaal niet meer kan, kijkend naar alles wat misloopt en fout gaat, draait de spiraal van je levenszin omlaag naar de donkere krochten van depressie. Een gesprek van minder dan 10 minuten, waarin we onze neuzen gewoon alleen maar de andere kant op hebben gedraaid: kijken naar wat er nog wel kan, kijken wat iemand wil en waar die ondanks alles voor zou gaan, leverde een schok op in mijn bewustzijn. De gordijnen gingen open en de zon mocht binnen. In minder dan 10 minuten tijd.

Er gebeuren fantastische dingen
Tientjes was geboren, maar ook een enorme realisatie van de kracht van positief kijken, zonder te bagateliseren: het gaat nergens over de shit in je leven te ontkennen, net te doen of die er niet is. Dat gaat niet werken. Maar je kunt dingen in je leven wel als uitdaging zien. We leven niet alleen maar in een tijd van bezuinigingen en crisis. Er gebeuren op ontzettend veel vlakken fantastische dingen: ondernemers willen maatschappelijk verantwoord zijn, mensen worden blij van mensen helpen en dat gebeurt veelvuldig. Initiatieven als 'Durf Te Vragen', 'Iedereen Elke Dag Plezier' en 'Stand Up Inspiration' vinden hun plek in Nederland en maken dingen op tot nu toe ongekenne manier mogelijk. Geld is niet meer de enige waarde. Nieuwe soorten kapitaal krijgen voet aan de grond. Sociaal kapitaal is daar wel een hele belangrijke van. Hoeveel mensen ken je en hoeveel

mensen kennen die mensen weer. We komen meer en meer in een wereld van gunnen. Nieuwe economische concepten worden uitgedacht waarbij het niet meer gaat om concurrentie, uitbuiting of carrière maken, maar waar het gaat over gunnen, samenwerken en inzetten van talenten en passie.

En al die ontwikkelingen creëren mogelijkheden. Creëren een vibratie in de wereld die bruist en klatert, die uitdaagt en ongekenne mogelijkheden schept. Die mogelijkheden aan-

We komen meer en meer in een wereld van gunnen

pakken, inzetten en daarmee mensen laten zien wat er allemaal kan in de wereld maakt me enorm blij!

Maffe toverhazelaar midden januari

Nou ben ik in m'n ziel ook wel een blij mens. Genieten, blij zijn zit voor mij in alles. In elke dag, in elke situatie: een merel die ik voor het eerst hoor na de winter, een sneeuwklompje dat parmantig staat te bloeien, of zo'n maffe toverhazelaar midden januari, vol in bloei.... Een kraslot waar ik € 2,50 op win, een kat die kapriolen loopt uit te halen. Mijn jongens die hun ding doen, mijn lief die snapt dat ik nou eenmaal een chaoot ben en na 250 keer nóg vergeet de kliko buiten te zetten.

ijn relativiseringsvermogen helpt daarbij enorm. Als ik de shit inga - wat me regelmatig overkomt, net niet dagelijks - ben ik (inmiddels!) in staat eens even afstand te ne-

Idee?!

Naar aanleiding van de oproep een bijdrage te leveren aan de special 'Waar word ik blij van?', stuurde ik wat oproepjes rond in het netwerk van 'Tientjes'. Een van de mensen reageerde meteen: "Arme Kant? Wat is dat dan voor een club? En wat een lugubere naam. Arme Kant: wat je aandacht geeft, groeit. Ik zou er onmiddellijk 'Warme Kant' en 'Warme Krant' van maken."

Kijk, dáár word ik blij van! Van mij mag de naam per direct 'Warm' worden. Dat geeft een fijner gevoel en veel meer betrokkenheid.

Erna Smeekens

men. Dan kan ik boven mezelf gaan hangen en naar mezelf kijken: zie mij bezig.... Door de NLP heb ik geleerd echt in liefde naar mezelf te kijken, zonder in zwijm en zweef te vervallen, gewoon te accepteren dat ik een Mens ben. En mensen maken fouten; ik, mijn boys, alle mensen om me heen. Ik trek mezelf dan van de deur waartegen ik met m'n harses loop te bonken en kan zien wat ik aan het doen ben, in mildheid. En soms levert dat zelfs op dat ik opeens andere mogelijkheden zie. Soms is het nodig dat ik nog even doorbonk, omdat dat nou eenmaal ook nodig is op z'n tijd.

Tegenstellingen

Blij zijn is een keuze, een bewuste keuze. Dat wil helemaal niet zeggen dat alle situaties in je leven rozengeur en maneschijn zijn. Mijn trainer Ted Evers zegt altijd: Als je denkt dat je leven rozengeur en maneschijn zou moeten zijn, lees dan vooral

Erna Smeekens

mijn boeken *Assepoester 2*, *Doornroosje 2* en *Roodkapje 2: Zij leven nog Lang en Gelukkig!* Daarin is iedereen elke dag alleen maar gelukkig!

Alles is rozengeur, iedereen is blij en ze leven elke dag lang en gelukkig... Uiteindelijk komen ze allemaal óm van saaiheid.

Wij mensen zijn wezens van polariteit, van tegenstellingen. Alleen maar doordat het nacht wordt, weten we

***Genieten, blij zijn,
zit voor mij in alles***

wat dag is. Alleen maar door verdriet, weten we wat vreugde is. Zo zit ons systeem in elkaar. En die realisatie maakt dat je shit in je leven een plek kunt geven: het hoort erbij! Het leert ons iets, ook al zien we dat vaak (en helaas) pas achteraf. Altijd zijn dingen ergens voor, leveren ze ons iets op.

Bezig zijn of gaan met je passie, met je talent - en iedereen heeft talenten! - helpt daarbij dan ook nog eens. Ik was altijd wel een blij figuur, maar sinds we met Tientjes bezig zijn, heeft mijn leven een nog hoger blijheidsgehalte gekregen. Dat we mensen in contact brengen met hun passies, talenten en dat we steeds vaker mensen weer kunnen laten geloven in zichzelf - niet door ze trucjes te leren, maar gewoon door ze te laten ervaren dat Jij, en niemand anders dan Jij de baas bent in jouw leven en jij de keuze mag maken te doen waar je goed in bent en gelukkig van wordt - daar geniet ik elke dag van. Met volle teugen!

Erna Smeekens

't Groene Sticht

't Groene Sticht begon in 1996 met een droom van Ab Harrewijn. De GroenLinks-politicus en mede-oprichter van de werkgroep Arme Kant van Nederland/EVA had een nieuwe kijk op de opvang van dak- en thuislozen en wilde in een woon-werk-gemeenschap dak- en thuislozen en allerlei anderen samenbrengen.

Een oude boerderij in Leidsche Rijn, Utrecht vormt de centrale plek van 't Groene Sticht en de wijk. Er woont een bont gezelschap van (ex-)daklozen, studenten, senioren en jonge gezinnen. Zij wonen in luxe koopwoningen, sociale huurwoningen, op kamers, in het gastenverblijf of in een woongroep. De buurt is een mengeling van oud en nieuw, met veel groen en water. Tussen de gebouwen vormt de 'marktplaats' een centrale ontmoetingsplek voor buurt- en wijkgenoten. De 'Noaber-

bar' biedt gelegenheid om elkaar te ontmoeten en samen wat te drinken.

Verstandelijk gehandicapten runnen er een restaurant onder begeleiding van zorgorganisatie Reinaerde. Voormalig dak- en thuislozen vinden een nieuwe woning in de andere helft van de boerderij. De opvang is er voor en door daklozen zelf, vandaar ook de naam Nachtopvang in Zelfbeheer (NoiZ). De bewoners kiezen voor deze woonvorm, omdat ze op zoek zijn naar rust en zelfstandigheid, zaken die op straat ver te zoeken zijn. Ze zetten een stap op de weg terug naar de samenleving. Met een dak boven hun hoofd en sociale contacten zijn ze geholpen. Ondertussen werken ze in loondienst of in de kringloopwinkel. Die winkel heet Emmaus Parkwijk. Er werken naast mensen van de NoiZ bewoners van de woongroep. Kleding, meubels,

speelgoed, boeken... je kunt het allemaal kopen in de Emmauswinkel.

Er zijn drie bedrijven op werkdagen actief in 'De Silo'. KlusOK is er voor iedereen die moeite heeft aan de slag te komen. De medewerkers doen kleine klussen bij particulieren en zakelijke opdrachtgevers. Remake maakt van oude meubelen designmeubelen. Het resultaat van deze creativiteit wordt in de winkel van Emmaus verkocht. In de Fietswerkplaats wordt van oude fietsen een nieuwe fiets gesmeed. Remake en de Fietswerkplaats zijn onderdelen van Reinaerde.

Lees verder op www.groenesticht.nl en kom naar de inspiratiedag op 9 april, waar medewerkers het project presenteren.

Update Tientjes

Een aantal maanden geleden debuteerde Tientjes bij EVA/Arme Kant. Met een paar verhalen van Erna over hoe ingewikkeld het kan zijn om in Nederland als alleenstaande moeder in de bijstand te zitten en vooral hoe klagen niet helpt om je daaruit te helpen.

Tientjes is een voorbeeld van hoe het wel kan, hoe je juist als je niks te verliezen hebt je eigen plan kan maken en kunt ontsnappen aan het denken in tekorten, bezuinigen en crisis. We moeten allemaal een stapje terug doen, is de boodschap die de regering ons geeft en laten we daar nou experts in zijn? Wij zijn ervaringsdeskundigen in het omgaan met geen geld.

Tientjes heeft zoals alle beginnende ondernemingen voor- en tegenspoed gekend. Dat komt op je pad of je nou wilt of niet en uiteindelijk is dat niet wat bepaalt of je succes hebt of niet. Je kunt nog zo vaak van het paard af in het stof vallen, wat telt is hoe vaak je jezelf weer afklopt en opnieuw op dat paard gaat zitten. Volhouden, vertrouwen houden, doorzetten, het klinkt vanzelfsprekend en als je doet waar je hart vol van is, waar je ziel van gaat zingen, is het ook niet moeilijk. Natuurlijk hebben wij ook wel eens van die 'wanhoopdagen' dat één van ons bij de pakken neer gaat zitten. Gelukkig hebben we dan elkaar om ons daar weer uit te inspireren.

Tientjes staat nog aan de vooravond van het grote succes. We hebben een compleet nieuwe site laten bouwen door een aantal geweldige studenten van Avans Hogeschool in Den Bosch, die dat als

project voor school moesten doen en terwijl ik dit schrijf zijn zij bezig

Tientjes staat nog aan de vooravond van het grote succes

de site gebruiksklaar te maken. Komt dus allen kijken vanaf 20 maart en help ons de site te testen!

De successen die Tientjes heeft geboekt het afgelopen jaar zijn er te veel om op te noemen, daarom zal ik me beperken tot een paar van de hoogtepunten.

Symposium

Op 10-10-10 gaf Tientjes het eerste jaarlijkse Tientjes Symposium in Breda.

De angst hoort er bij

Een van de Tientjes-deelnemers van het eerste uur heeft o.a. deelgenomen aan de Tientjes Pay-it-Forward

NLP-opleiding en aan een seminar van Coen van Veenendaal, de man achter de Alp d'Huzes. (NLP staat voor 'Neuro Linguïstisch Programmeren' en is een communicatievaardigheid; communicatie met anderen, maar vooral met jezelf. Zie verder www.commitments.nl). Geïnspireerd door Coen is zij na jaren stilgevallen te zijn en op de bank te hebben gezeten met een uitkering in beweging gekomen om haar passie in de wereld te zetten. Zij was ooit in Abene, Senegal geweest en was gegrepen door de eenvoud van de mensen daar en hoe weinig ze nodig hebben om gelukkig te zijn. Dit was ten tijde van haar burn-out en ze bedacht: "Als het mij zo goed doet om hier te zijn en dit mee te maken, is dat vast ook goed voor andere mensen die vastlopen." In haar hoofd maakte ze prachtige plannen voor een guesthouse in Abene waarmee ze mensen uit Nederland de eenvoud van Senegal kon laten ervaren en tegelijk iets kon betekenen voor de mensen in Abene die in abjecte armoede leven in lemen huizen. Jarenlang bleef het een onbereikbare droom. Telkens als ze er aan dacht werd ze bevangen door angst, de angst om los te laten wat ze in Nederland had. Bij Coen in het seminar klikte er iets op zijn plek: "De angst hoort er bij" zei Coen. Inmiddels heeft zij een stichting opgericht, een website en een guesthouse en hebben de eerste gasten daar genoten van de Afrikaanse eenvoud en warmte. Op www.mayemeye.nl kun je bovendien zien hoe zij

voor nu al drie huizen de financiering bij elkaar heeft weten te halen om ze van een degelijke fundering te voorzien en de dakplaten te vervangen. De angst hoort erbij...

Breed scala van initiatieven

Een andere deelnemer heeft haar eigen praktijk als healer gestart. Een derde organiseert spirituele en creatieve beurzen voor de kleine beurs. Twee deelnemers hebben een baan gevonden die bij hen past. Weer een ander is bezig met een groep mensen om een democratische school op te richten en zo een bijdrage te leveren. Een aantal is begonnen met de vormgeving van Tientjes in hun eigen woonplaats en er is een deelnemer bezig vanuit een Wajonguitkering om begeleidingstrajecten te ontwerpen voor anderen die in zo'n zelfde situatie zitten. In Breda heeft een deelnemer besloten haar eigen massagepraktijk te beginnen en het laatste nieuws daar is dat ze haar praktijkruimte heeft ingericht en dus klaar is om klanten te gaan werven.

We hebben een aantal grote namen in Nederland bereid gevonden om een structureel aanbod te doen voor

Je kunt nog zo vaak van het paard af in het stof vallen, wat telt is hoe vaak je jezelf weer afklopt en opnieuw op dat paard gaat zitten

Tientjes. Allereerst is daar Commitments, dat vanaf dag één achter Tientjes is gaan staan en ons de mogelijkheden heeft geboden om de Tientjes-NLP-opleidingen te doen. Zij gaan jaarlijks een aantal klanten via Tientjes in hun opleidingen toelaten. Huub van Zwieten geeft bijna maandelijks een Droombaandag en ook daarbij zijn altijd twee of drie Tientjes-deelnemers welkom. Coen van Veenendaal werd zo enthousiast van onze Afrika-ganger dat hij ons

belde en riep: "Stuur mij elke maand een paar van jullie klanten." Lisa Portengen, die de dagvoorzitster was op ons Symposium, biedt haar "Smart & Sexy" workshops aan voor een tientje aan onze deelnemers.

Inmiddels hebben we het luisterend oor van politici van allerlei pluimage

Een klein aantal lokale mensen adverteert al op de Tientjes-websites. Dat aantal zal straks zeker gaan groeien als de nieuwe website er eenmaal is, want dan gaan we gericht klanten werven; iets wat we tot op heden niet gedaan hebben. Zowel mensen die nu werkloos, baanloos of futloos zijn, willen we inspireren om hun eigen ding bij Tientjes aan te bieden als mensen met goedlopende bedrijven, coaches, trainers en noem maar op. Misschien ook wel aanbieders van producten in plaats van diensten. We hoorden al dat in Amsterdam iemand biologische voedselpakketten voor een tientje wilde gaan verkopen. Er zijn gesprekken geweest met 'computerwijk' om in Tientjesden computercursussen in de wijken

te gaan geven, echte basis cursussen voor mensen die niet goed weten wat ze met een muis aanmoeten.

Reïnspiratietraject en transformatieweekend

Op dit moment zijn er 15 mensen via Tientjes begonnen aan een NLP-practitionersopleiding. Drie meer dan vorig jaar. Er zijn verregaande plannen voor een reïnspiratietraject, een queeste en een Transformatieweekend. In Zuidplas (Rotterdam)

is een aantal vrijwilligers bezig om een Symposium op te zetten in hun wijk. Ook zij krijgen dat voor elkaar geheel op basis van sociale overwaarde, sponsoring van goederen en tijd door de diverse workshopleiders, artiesten en sprekers.

In Tilburg is een werkgroep vanuit Tientjes bezig om te verkennen of het mogelijk is om een aantal 80-plussers te vinden die een feest willen organiseren voor 80 80-plussers op 8-8-2011. Want niemand is te oud om geïnspireerd aan de slag te gaan met zijn droom of passie.

Politiek

Politiek gezien krijgt Tientjes de ruimte om de mogelijkheden te verkennen. Op dit moment is dat nog experimenteel en op kleine schaal. Hierbij gaat het om versimpeling van de regelgeving, scheppen van voorwaarden en zoeken naar wat er binnen de huidige regels allemaal al kan. Wat we daarbij tegenkomen aan regels die knellen en die wat ons betreft aan herziening toe zijn, nemen we mee naar de juiste politieke kanalen. Inmiddels hebben we het luisterend oor van politici van allerlei pluimage. Links en rechts lijken zich te kunnen vinden in de ideeën die we hebben over parttime ondernemerschap vanuit een uitkering, de uitkeringen uitdrukken in FTE's, de speerpunten van Tientjes. De politiek luistert en kijkt mee met Tientjes. Ons succes kan een ommekeer geven in de hele manier van denken over armoede. Wij willen geen armoedebestrijding maar welvaartcreatie. Je eigen passie en talenten inzetten en vermarkten om in je eigen onderhoud te gaan voorzien. Van een Tientje naar een Ton (en ja, dan raak je je uitkering kwijt).

Ivonne Meeuwssen

Het was zo donker dat ik overal lichtpuntjes zag

Netty de Louwre

Donkere dagen, duistere tijden
heel veel vragen die blijven knagen,
ons 'kunnen' soms dreigen te overschrijden:
klimaatvervuiling, uitsluiting, haat,
onrecht, armoe, overdaad...

en toch:

ogen gericht op het kleinste licht,
geeft ons hoopvol zicht
het blijft niet bij één: om ons heen
breken ze door de donkerte heen:
sterren van tederheid, warmte en zorg,
compassie, vrede, eerlijke borg.

die lichtjes vonken met ontelbaar vele,
ze lonken om sámen de nacht te delen,
totdat nieuw morgenlicht dóórbreekt
en alle nacht verbleekt.

*Gedicht n.a.v. Loesje-tekst 'Het was zo donker
dat ik overal lichtpuntjes zag'*

